

Nopti de brumar

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Sunt zilele mai scurte și mai crețe,
Umblă în ghetе lungi și pardesiu
Au gust amar de mere pădurețe,
Iar seara-mi pare-un veșted sacagiu

Turnând pe streșini apă cu găleata
Și întuneric rece cu mănuși,
Le tremură copacilor cravata
Și bat cu crengile-nghețate-n uși.

Eu mă ascund sub cuvertura groasă
Și strâng în brațe perna pân-o rup,
Gândidu-mă la vin de tămâioasă
Pe care-l gust de pe fragilu'-ți trup.

- Sunt nopțile mai lungi și mai încete,
Umblă desculțe prin alcovul cald,
Își scutură poemele din plete
Și-mi toarn-absint în cupa de smarald.

De-ai ști ce vânt îmi bate în fereastră...
L-o fi atras poemul meu amar
Scris pe-un album de catifea albastră
Sau degetul oprit pe minutar?

Oprește clipa asta pentru mine,
Și-apoi, te rog, încearcă să descui
Misterele acestea feminine
Ce le-am ascuns de ochii orișicui.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif